

konoplan

induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXV.

ST. 8, AVGUST 1976

CENA 0,20 DIN

Srednjeročni družbeni plan 1976 - 1980

Zbori občinske skupščine so na skupnem zasedanju dne 9. julija sprejeli srednjeročni družbeni plan razvoja občine Domžale.

Priprave za izdelavo srednjeročnega plana razvoja občine so se pričele že konec leta 1974, ko je IS SOB Domžale imenoval poseben odbor za planiranje, ta odbor pa je nato formiral posamezne komisije za posamezne panoge v gospodarstvu in dejavnosti družbenih služb kakor tudi krajevnih skupnosti. Te priprave naj bi že od vsega začetka zagotovile, da bo potekalo sprejemanje srednjeročnih planov razvoja v občini na osnovi temeljito proučenega dejanskega stanja ob upoštevanju vseh specifičnih potreb in interesov v okviru posameznih panog in dejavnosti ter krajevnih skupnosti. Pri tem je bilo uveljavljeno osnovno izhodišče, da morajo biti temeljni nosilci planiranja tisti subjekti družbene reprodukcije, ki so neposredno medsebojno odvisni v pridobivanju dohodka, se pravi delavci in vsi delovni ljudje, združeni v raznih oblikah medsebojno povezanih, odvisnih in vzajemno odgovornih samoupravnih organizacij in skupnosti. Nadaljnje temeljno izhodišče je bilo, da je temeljni predmet družbenega planiranja ustvarjanje dohodka in njegova razdelitev, to je skratka dohodkovni odnosi v celotnem procesu družbene reprodukcije. Zaradi tega so bile kot osnova celotnega sistema planiranja nujno opredeljene TOZD v materialni proizvodnji, saj so te tudi nosilke celotnega družbenega dohodka. Pri tem je jasno, da morajo plani vseh drugih nosilcev planiranja izhajati iz planov teh organizacij in da morajo zlasti biti v skladu s planiranim dohodkom v teh organizacijah. Glede na to, da je odločanje o dohodku neodtujljiva pravica delavcev, so priprave za sprejemanje srednjeročnih planov razvoja morale predvideti, da bo določanje predlogov planov potekalo na osnovi široke javne razprave in neposrednega izjavljanja delavcev in delovnih ljudi v prizadetih organizacijah in skupnostih. Že od vsega pričetka je bilo jasno, da bo

do družbeni plan razvoja občine in srednjeročni plani razvoja v OZD dejansko lahko izraz možnosti, potreb in interesov delovnih ljudi le ob pogoju, če bodo delavci v postopku njihovega sprejemanja tudi neposredno kar najbolj aktivno udeleženi. To pa je obenem tudi resnično zagotovilo, da bodo ti plani kot skupno sprejeti akti delovnih ljudi dobili tudi svojo potrditev v praksi, saj bodo kot neposreden samoupraven dogovor delovnih ljudi dejansko zanje neposredna obveznost, da jih uresničujejo.

Hkrati je bilo treba s pripravami zagotoviti, da bo potekalo celotno planiranje na območju občine sočasno tako, da bo tudi družbeni plan razvoja občine rezultat vsklajenih planov vseh nosilcev planiranja, se pravi, dogovor delavcev in delovnih ljudi iz vseh panog, dejavnosti in skupnosti o njihovih skupnih potrebah in interesih.

Pri tem so bile priprave razdeljene na dve osnovni fazi planiranja in sicer:

— na prvo fazo, ki zajema sočasno medsebojno vsklajevanje in skle-

panje samoupravnih sporazumov o osnovah srednjeročnega plana samoupravnih organizacij in skupnosti; — na drugo fazo, ki zajema sklepanje družbenega dogovora o osnovah srednjeročnega plana občine.

Na osnovi analize dejanskega stanja v občini ter upoštevajoč izhodišča srednjeročnega plana razvoja v republiki je odbor za planiranje pripravil osnutek izhodišč srednjeročnega plana razvoja v občini, ki ga je posredoval v razpravo svojim komisijam, nato pa vsem nosilcem planiranja. V prvem četrtletju 1975 je bila vsem nosilcem planiranja s področja materialne proizvodnje dostavljena anketa o minimalnih kazalcih razvoja. Zbrani podatki po navedeni anketi so bili nato obdelani na računalniku, tako po posameznih panogah kot po posameznih kategorijah v okviru teh panog. Obenem so strokovne službe BIRO 71 izdelale poseben elaborat, v katerem so obdelane podatke navedene analize grafično ponazorile na zemljevidu občine. S takšno ponazoritvijo je bilo vsem nosilcem planiranja na

(Nadaljevanje na 2. str.)



Napis na zračni hali — še v delu

O razdelitvi stanovanjskih kreditov

Letos je bil razpisan natečaj za dodeljevanje stanovanjskih kreditov za tri namene, in sicer:

- stanovanjsko izgradnjo, dogradnjo in nadgradnjo;
- nakup novih družinskih stanovanjskih hiš oz. stanovanj;
- izboljšanje stanovanjskih razmer v obstoječih stanovanjskih pro-

storih.

Kot vsako leto se je tudi letos pokazalo, da potrebe delavcev, ki gradijo stanovanjske objekte, zdaleč presegajo razpoložljiva sredstva. Prav tako se je ponovno pokazalo, da so potrebe delavcev po posojilih zdaleč največje prav za stanovanjsko gradnjo, medtem ko so bile

njihove potrebe za preostala dva razpisana namena bistveno manjše. Pri tem je bilo zlasti presenetljivo, da je bil odziv delavcev na razpis za dodeljevanje posojil za popravila stanovanjskih hiš tako šibak, saj so bila sredstva v ta namen razpisana prvič letos prav zaradi številnih želja, ki so jih delavci izražali v preteklosti.

Tako je bilo za dodeljevanje posojil za stanovanjsko gradnjo skupno 46 prosilcev, ki so skupno utemeljeno prosili za dodelitev 3.048.940 din posojil. Po sklepih delavskega sveta delovne organizacije z dne 23. 4. 1976 in dne 29. 6. 1976 pa je bilo v ta namen skupno razpoložljivih sredstev samo v višini din 1.680.000. V nasprotju s tolikšnim zanimanjem za dodelitev posojil za stanovanjsko izgradnjo pa sta za nakup novega stanovanja prosili za dodelitev posojila le 2 prosilci, za dodelitev posojila za popravila pa vsega skupaj le 6 prosilcev. Mimo tega pa je bila vložena še ena prošnja za dodelitev posojila za nakup dela rabljene stanovanjske hiše, ki pa je v okviru tega natečaja (ki takšnega namena kreditiranja ni predvideval) seveda ni bilo mogoče obravnavati.

Odbor za reševanje stanovanjske problematike je po navedenem imel zelo težko nalogo pri obravnavi prošnji in pripravi predloga za razdelitev posojil za stanovanjsko gradnjo. Odbor je v ugotovitvenem postopku opravil ogled stanovanjskih razmer vseh prizadetih prosilcev in obenem tudi skladno z obstoječim splošnim aktom točkoval vsakega od prosilcev za določitev prednostnega reda. Glede na občutno pomanjkanje razpoložljivih sredstev je odbor predlagal, da se priznani zneski posojil prednostnih prosilcev zmanjšajo za 8,15 %, tako da bi se lahko dodelila posojila tudi še vsem tistim neprednostnim prosilcem, ki so dosegli vsaj še 210 točk.

Predlog odbora je bil nato obravnavan na družbeno-političnem aktivu in še posebej na skupnem sestanku odbora z vsemi prizadetimi prosilci, ki so predlog odbora podprli. Končno je o tako določenem predlogu odbora odločil svet za medsebojna razmerja, ki ga je v celoti potrdil.

Zaradi pomanjkanja razpoložljivih sredstev za dodelitev posojil za stanovanjsko izgradnjo ni bilo mogoče ugoditi prošnjam vsega skupaj 6 prosilcem, medtem ko je bilo treba 2 prošnji zaradi neurejene dokumentacije zavreči. Nasprotno pa je bilo mogoče v celoti ugoditi prošnjam tistih prosilcev, ki so prosili za dodelitev posojil za nakup novih stanovanj oz. za investicijska popravila, saj so razpisana sredstva v te namene za njihovo pokritje zadostala.

Ingo Paš, dipl. iur.

Srednjeročni družbeni plan 1976-1980

(Nadaljevanje s 1. str.)

preprost način predloženo sedanje stanje in na osnovi zbranih predlogov določeno predvideno novo stanje, pri katerem pa je bilo obenem še posebej razvidno, kje se potrebe različnih nosilcev planiranja najbolj ujemajo, se pravi, kje so te potrebe in ti interesi koncentrirani, kje pa se pojavljajo le posamično oz. le pri posameznih nosilcih planiranja. Navedena javna razprava o izhodiščih plana razvoja občine in navedena obdelava analize o minimalnih kazalcih razvoja sta bili soliden pripomoček za izdelavo osnutkov planov neposredno v samoupravnih organizacijah in skupnostih. SIS so na osnovi tako dobljenih podatkov lahko planirale svoj razvoj v okviru realnih možnosti gospodarstva. Osnutki planov v samoupravnih organizacijah in skupnostih so bili v javni razpravi, obenem pa so nosilci planiranja v tej fazi vklajevali svoje medsebojne potrebe in interese. Za to javno razpravo so

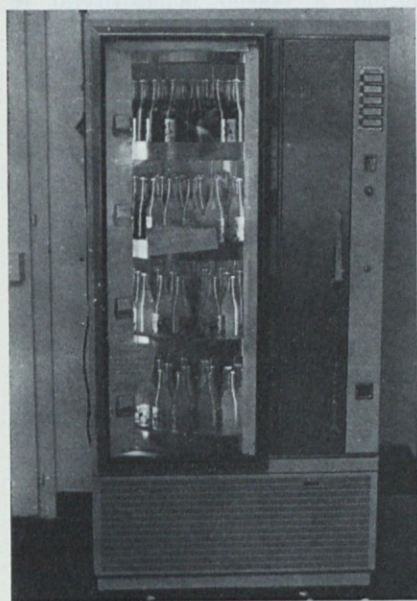
bile dobra osnova že omenjene predhodne priprave, še posebej tudi navedeni elaborat. Prav to je omogočilo, da je bila javna razprava živahna in da so se je delavci in delovni ljudje udeležili z resničnim interesom. Na osnovi pripomb in predlogov iz te javne razprave so v samoupravnih organizacijah in skupnostih pristopili k izdelavi osnutkov samoupravnih sporazumov o temeljih njihovih planov. Na osnovi izdelanih osnutkov sporazumov v organizacijah in skupnostih je odbor pripravil osnutek dogovora o temeljih družbenega plana občin.

Vsi navedeni osnutki sporazumov in dogovora so bili nato ponovno v javni razpravi v vseh organizacijah in skupnostih. Razprava je potekala od konca marca 1976 do srede aprila 1976, v njej dane pripombe pa so se zbirale pri odboru za planiranje. Pri tem je komisija spremljala celoten potek te javne razprave v gospodarstvu ter izoblikovala svoja stališča in predloge na dane pripombe organizacij iz te družbene sfere in jih posredovala odboru za planiranje. Komisija je nato aktivno sodelovala pri izdelavi dokončnih predlogov sporazumov in dogovorov.

Konični predlogi so bili na osnovi omenjenih priprav in izvedenih javnih razprav dejansko rezultat predlogov vseh delavcev in delovnih ljudi pri vseh nosilcih planiranja, saj so bili udeleženi tako v razpravi v izhodiščih družbenega plana in pri izvedbi navedene ankete, dalje v razpravi in vklajevanju osnutkov vseh teh dokumentov ter končno pri določitvi njihovih končnih predlogov. Celotna aktivnost na tem področju je potekala enako intenzivno v vseh OZD, še posebej tudi na področju malega gospodarstva. S tem je bil v postopku planiranja pri načrtovanju razvoja gospodarstva tudi posebej upoštevan vidik razvoja terciarnih dejavnosti kot posebej perspektivnega področja, ki doslej še ni dosegel družbeno potrebne stopnje svojega razvoja.

Samoupravni sporazumi o temeljih srednjeročnih planov in družbeni dogovor o temeljih razvoja občine so bili pri vseh nosilcih planiranja neposredno sprejeti in podpisani do konca aprila letos.

Ing. Jože Klešnik



V veznem hodniku in na hodniku v konfekciji stojita avtomata za osvežilne pijače

Rekordna montaža veznega hodnika pri veleblagovnici

Pri novi moderni veleblagovnici je arhitekt Kerševan predvidel sodelovanje našega podjetja. Izdelali smo vezni hodnik, ki daje akcent celotni arhitekturi. Povezuje namreč stari in novi del v dolžini 70 m in širina 8 m. Barvi oranž in rumena se zelo lepo vključujeta k fasadi. Naši sodelavci so ga v rekordnem času izdelali, montirali pa praktično v eni noči. Na dan otvoritve je odlično služil, saj je močno deževalo, medtem ko so gostje in slavnostni govornik imeli učinkovito zavetišče. Sodelovanje z veleblagovnico smo pa razširili tudi na prodajno področje.

Trgovski promet v domžalski občini kaže večjo rast kot v republiškem povprečju. Povečano vprašanje lahko pričakujemo kot posledico povečane graditve novih stanovanj, rasti kupne moči in ne nazadnje tudi kupcev iz daljnje okolice, ki radi pridejo nakupovat v našo občino. Brez dvoma so bili to tudi razlogi trgovskega podjetja Napredka, da se je odločil povečati trgovino, saj zaposluje kar 2/3 zaposlenih trgovskih delavcev iz domžalske občine. Delež Napredka v trgovini na drobno predstavlja kar 53 % prometa v domžalski občini.

Spričo navedenih dejstev in priporočila naše skupščine smo se tudi mi odločili intenzivneje predstaviti kupcem preko Napredka. V novi veleblagovnici bomo ponudili v posebnem dekorativnem oddelku pretežni del našega asortimana, zlasti rustikal zavese, ki bodo razstavljene v funkcionalni obliki, poleg tega pa tudi naša celotna kolekcija ostalih izdelkov. Vsled izredne bližine bomo dobave lahko vršili hitro. Delavci

Napredka si bodo prizadevali plasirati naše izdelke.

Celotna površina nove veleblagovnice znaša preko 6000 m², kjer so oddelki razdeljeni in specializirani; pohištvo, športna oprema, dekorativne tkanine, gospodinske potrebščine itd. V sklopu podjetja je tudi restavracija s 140 sedeži in samopostrežna restavracija s 128 sedeži.

Vrednost celotnega objekta je znašala preko 70 milijonov dinarjev.

Prepričani smo, da bo nova Veleblagovnica s svojimi objekti in lepo urejeno okolico privabila mnogo kupcev iz bližnje in daljnje okolice, kakor tudi iz tujine in bodo naši kvalitetni izdelki dostojno predstavljani.

Avgust Orehek, dipl. ing.



Vezni hodnik je že ob otvoritvi prišel zelo prav, ker je deževalo

Analitična ocena delovnih mest

Analitična ocena delovnega mesta je proces vsestranskega sistematičnega spoznavanja delovnega mesta, ki vključuje sistem različnih metod, tehničnih postopkov in drugih oblik dejavnosti, s katerimi proučujemo in s tem spoznavamo delovno mesto.

Sklepi ustanovnega sestanka 19. V. 76 za delo komisije pri izbiri metode za analitsko oceno delovnih mest so sledeči:

Vse obstoječe delo v zvezi z izvedbo nove analitske ocene delovnih mest prevzame DITTIS Jarše v sodelovanju s komisijo za spremljanje in vsklajevanje ocene delovnih mest v DO Induplati.

Postavljena je bila 5-članska komisija za izbor primerne metode.

Člani so:
Gordana Gardaševič
Andreja Hrovatin
Franc Jeraj
Miha Požar
Tone Videnšek

Člani komisije so vsi člani DITTIS Jarše ter obenem delavci DO Induplati.

Delo komisije bo potekalo v izvedelovnem času. Vse stroške, ki bodo nastali pri delu, izplača delovna organizacija Induplati DITTIS-u.

Komisija je dolžna pregledati ter izbrati eno od obstoječih metod za izdelavo analitske ocene delovnih mest.

Predlagane metode so:
metoda za analitsko oceno delovnih mest (Nadaljevanje na 4. str.)



Montaža ogrodja za vezni hodnik

Kvaliteta prodanih gotovih izdelkov v 1. polletju 1976

Dipl. ing. Cirila Črne

Prav nič prijetno, vendar pa morda vsaj zanimivo, je govoriti o kvaliteti. Morda se bo kdo čudil, češ, kaj govori »neproizvodni« delavec o kvaliteti. Takoj moram poudariti, da gre za kvaliteto prodanih gotovih izdelkov, ki je bila zame zanimiva pri analizi prodaje. Podatki o kvaliteti so obdelani v EOP. Kvaliteta je analizirana po skupinah izdelkov in sicer:

A 1 — zavese in tkanina za vezenje;

A 2 — markize;

A 3 — prti, prtiči, garniture, kuhinjsko perilo;

A 4 — šotori, prigrade in oprema za šotore. (Vsebuje tudi vse vrste tkanin za šotore.);

A 5 — tehnični izdelki;

A 6 — izdelki za JNA;

A 7 — ostali izdelki.

Zanimiva sta dva pokazatelja: $\%$ slabe kvalitete v posamezni skupini ($\%$ 2 kval., $\%$ 3 kval., $\%$ 4 kval.) in pa vrednostna analiza — kakšne izgube smo imeli zaradi slabe kvalitete po posameznih skupinah ter kaj nam predstavlja največje izgube. Rezultati, podani v spodnji tabeli, so enomesečno povprečje 1. polletja 1976.

Analiza kvalitete prodanih gotovih izdelkov (povpr. 1 polletje 1976/mesec)

Skupina izdelkov	1 KVAL	2 KVAL	3 KVAL	4 KVAL	NVP	Razlika od polne prodajne cene		
						2 KVAL	3 KVAL	4 KVAL
A 1	76,81	10,81	6,63	5,51	24,17	56,53	66,16	56,83
A 2	87,86	5,50	3,06	3,40	4,78	7,30	5,87	7,74
A 3	85,40	10,68	2,60	1,10	4,59	8,65	4,43	2,13
A 4	87,71	6,21	2,60	3,26	23,51	27,38	23,33	32,90
A 5	99,50	0,15	0,06	0,13	5,66	0,11	0,19	0,38
A 6	100,00	—	—	—	34,45			
A 7	100,00	—	—	—	2,82			
A = 100 $\%$ B = 100 $\%$ C = 100 $\%$ D = 100 $\%$								

RAZLIKA OD POLNE PRODAJNE CENE

2 KVAL = 0,28 $\%$ skupne NVP
3 KVAL = 0,30 $\%$ skupne NVP
4 KVAL = 2,34 $\%$ skupne NVP

Skupaj = 2,92 $\%$ skupne NVP

A = 23.292.936,58
B = 66.468,09
C = 70.217,83
D = 547.312,86

Da bi si lahko rezultate bolje predstavljali, si jih še grafično po-

nazorimo:

Glej Grafikon 1

Analitična ocena delovnih mest

(Nadaljevanje s 3. str.)

nih mest panožnega sprazuma, medtem visoke šole za organizacijo dela Kranj oz. morda še kakšna druga izdelana metoda.

Po izbiri metode za izvedbo analitične ocene delovnih mest bo komisija posredovala vsem šefom sektorjev, vodjem, obratovodjem ter tehnologom zahteve glede pravilnega opisa delovnih mest po izbrani metodologiji.

Tako bodo na osnovi teh zahtev ter priloženih formularjev in že obstoječih opisov delovnih mest vsi zgoraj omenjeni oblikovali dokončen opis delovnih mest. Na osnovi tega opisa delovnih mest bo komisija za izvedbo analitične ocene delovnih mest začela svoje delo.

Predlagana komisija za izbiro metodologije je lahko obenem tudi komisija za izvedbo analitične ocene delovnih mest. V slučaju potrebe po postavitvi nove komisije za izvedbo analitične ocene delovnih mest morata biti vključena vsaj dva člana obstoječe komisije.

Z ozirom na navedeni program dela je komisija na svojih sejah 4. VI. in 18. VI. obravnavala predlagane metodologije. Ker so metode slične je komisija ugotovila, da je najprikladnejša oblika obstoječa metodologija DO Induplati. Potrebne bodo korekture v tem smislu, da se obstoječo analitično oceno prilagodi današnjemu stanju delovnih mest.

Anton Videnšek

Zaključki so zanimivi: če pogledamo po skupinah izdelkov, vidimo, da imamo pri izdelkih za JNA 100 $\%$ kvaliteto. Seveda, saj jim lahko le tako kvaliteto prodamo. Kaj proizvedemo, pa je drugo vprašanje. Nerealen je tudi $\%$ 1. kvalitete pri skupini markiz (moral bi biti nižji, ker je blago te skupine v skladišču v veliki meri slabe kvalitete). Tudi skupina tehničnih izdelkov ima kvaliteto prodanih gotovih izdelkov prav gotovo boljše kot pa kvaliteto gotovih izdelkov.

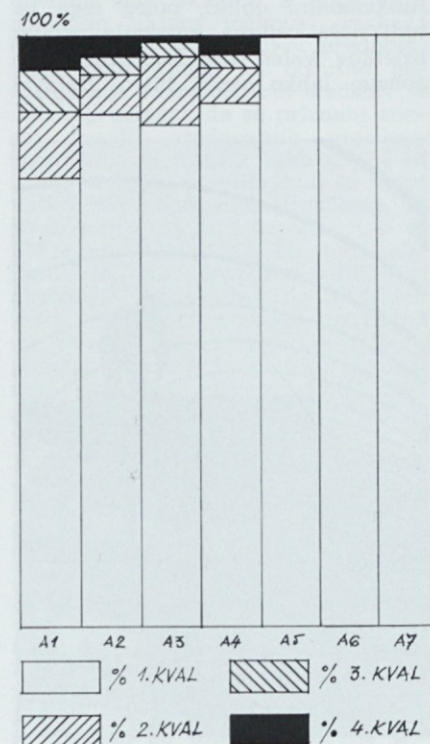
Porazna je slaba kvaliteta skupine zavese in tkanine za vezenje. Tudi skupini prtov, prtičev, garnitur in kuhinjskega perila ter šotorov, prigrad in opreme za šotor se nista dosti bolje izkazali.

Glej Grafikon 2

Morda še bolj zanimiv je vrednostni pregled. Vidimo, da nam je slaba kvaliteta povzročila manjšo realizacijo v višini 2,92 $\%$ neto vrednosti prodaje. Delež 4. kvalitete pri tem je prav gotovo nenormalno velik, saj predstavlja 2,34 $\%$ neto vrednosti prodaje ali 80 $\%$ vseh izgub zaradi slabe kvalitete. Še bolj presenetljivo je, da povzroča delež zavese in tkanine za vezenje 60 $\%$ celotnih izgub zaradi slabe kvalitete. Tudi pri šotorih, prigradah in opremi za šotore so še velike rezerve v kvaliteti, saj ta skupina vrednostno povzroča 32 $\%$ izgub zaradi slabe kvalitete.

Žal so to le ugotovitve, ob katerih pa se je vsekakor vredno zamisliti.

ANALIZA KVALITETE PRODANIH GOTOVIH IZDELKOV (POVPR. 1. POLL. 1976/MESEC)



GRAFIKON 1

Slamnik Mengeš

Za kratek pogovor smo tokrat prosili Kristino PUNGERČAR, ki je predsednik zbora delovnih ljudi v Slamniku v Mengešu. Takole nam je povedala:

Slamnik je bilo vedno majhno podjetje. Največ zaposlenih je bilo 1973. leta, takrat je bilo tu 42 ljudi. Potem so ljudje začeli zaradi krize, pomanjkanja dela in skrbi za zaslužek odhajati. Sedaj nas je še 29. Proizvodnja slamnikov se je zaradi zasičenosti trga začela zmanjševati že 1972. leta. Vsako leto je bilo slabše. Če bi pozimi imeli dodatno delo, bi bilo boljše. Imeli smo samo štiri mesece sezone in to je bilo premalo. Vse surovine so bile uvoz,

lastnih deviz nismo imeli. Dobili smo kredit, ki smo ga morali vračati v kratkih rokih in obresti so bile visoke. Novih strojev nismo kupovali, pri starem strojnem parku je proizvodnja slabša in dražja. Trg ni bil raziskan, da bi vedeli, kaj ljudje zahtevajo — novih modelov nismo imeli.

Že lani aprila smo predsednika izvršnega sveta vprašali za nasvet. Že takrat nam je predlagal, naj vprašamo Induplati. Želja delavcev je bila, da smo čimdlje sami. Toda sezona je bila spet slaba, zaloge so ostale velike, surovin je bilo dosti, denarja nič. Iskati smo morali možnost za dodatno delo, tako smo za-

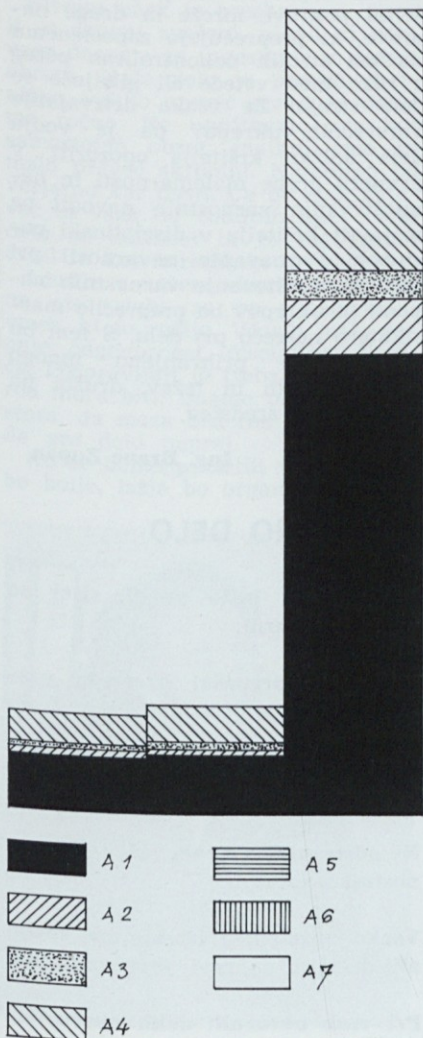
čeli delati prte za Induplati. Če tega ne bi bilo, bi moralo že lani priti do pripojitve.

Ko smo iskali možnost za pripojitev, se je ponudila tudi Zmaga. Zelo so pritiskali, da bi se odločili zanje. Med delavci je referendum uspel — odločili smo se za Induplati. Zelo veliko je pomenilo to, da smo proizvodnjo že poznale, direktor je povedal, da bomo to delale še naprej. Vsi stiki z Induplati so bili v redu, težave smo skupno reševali.

Največja skrb naših delavk je dvoizmensko delo, če bo prišlo do tega, naj bi vsaj tiste, ki imajo

(Nadaljevanje na 6. str.)

VREDNOSTNA ANALIZA KVALITETE PRODANIH GOTOVIH IZDELKOV — RAZLIKA OD POLNE PRODAJNE CENE
(POVPR. 1. POLL. 1976/MESEC)



GRAFIKON 2



Na delovnih mizah je oboje: slamniki in prtovi.

Nesreče pri delu v 1. polletju 1976

V tem letu je bilo do konca junija v podjetju 36 nesreč pri delu. V te nesreče je všteti tudi 7 nesreč, ki so se pripetile na poti na delo ali z dela domov. Zaradi nesreč je bilo v omenjenem obdobju izgubljenih 330 delovnih dni. Zaradi nesreč na poti na delo ali z dela je bilo izgubljenih 120 delovnih dni, zaradi vseh ostalih nesreč pri delu pa 210 delovnih dni. To pomeni, da je bilo zaradi ene prometne nesreče 17 delovnih dni bolniškega staleža.

Ce primerjamo število nesreč pri delu v obravnavanem obdobju s številom nesreč v prvem polletju 1975, ugotovimo, da je bilo lani v tem obdobju isto število nesreč, to je 36.

Vzroki, zakaj so se nesreče pri-

petile, so različni. Največkrat je vzrok neuporaba sredstev za osebno varstvo, naslednji vzroki so: dotrajano ali slabo vzdrževano orodje, odstranjevanje varnostnih naprav (zaščitnih pokrovov ali mrež), vzdigovanje pretežkih bremen, ali pa nepravilno vzdigovanje bremen, nepravilno opravljanje dela, nepoučenost in neizkušenost pri delu. Vse dosedanje letošnje nesreče so bile lažje, kar pomeni, da težjih, kolektivnih ali smrtnih primerov nesreč ni bilo. Resnost nezgod, ki nam pove, koliko dni bolniškega staleža je bilo v povprečju zaradi nezgode, je v obravnavanem obdobju 9 dni za eno nezgodo. Po obratih je bil procent glede na število zaposlenih naslednji:

Obrat	Št. zaposl.	Št. nesreč	% nesreč na št. zaposl.
PREDILNICA	89	2	2,2
TKALNICA	216	7	3,2
PRIPRAVLJALNICA	118	4	3,4
OPLEMENITIL.	100	3	3
KONFEKCIJA	312	11	3,5
KOVINSKE KONSTR.	32	4	12,4
VZDRŽEVANJE	79	4	5,1
UPRAVA	158	0	0

Zaradi nezgod so bile poškodbe na sledečih delih telesa poškodovane: poškodbe prstov 15-krat, nog 8-krat, roke 5-krat, oči 3-krat, hrbtenica 2-krat, rebra 1-krat, obraz 1-krat.

Na kateri dan v tednu so se nesreče pripetile, nam pokaže naslednja tabela:

Po	To	Sr	Če	Pe	So	Ne
5	9	7	5	7	2	1

Leta zaposlenosti ponesrečencev v podjetju:

do 1 leta	10 ponesrečencev
1—4 leta	11 ponesrečencev
5—9 let	6 ponesrečencev
10—19 let	1 ponesrečenec
20—29 let	8 ponesrečencev
nad 30 let	0 ponesrečencev

Slamnik Mengeš

(Nadaljevanje s 5. str.)

majhne otroke, delale samo dopoldne. Želje delavk so, da se jim leta v Slamniku štejejo v stalnost, da se ne bi vozile v Jarše ali Radomlje, ampak bi ostale tu.

Ta proizvodnja se mi zdi boljša. Norme so bile videti hude, sedaj so se že privadile in že lahko normo presežejo.

Morda je norma na stroju previsoka — to povzroči, da izdelki niso lepi. Če delavka normo lahko preseže, je elan večji. To je dobiček za tovarno, pa tudi plače raje računaj, če veš, da delavke več dobijo.

Ko sem se pogovarjala z delavkami, so povedale tole:

Saj ni še nič novega, še ne vemo, kako bo, samo pričakujemo. Želimo si, da ne bi pometali z nami, da ne bi bilo takih razlik pri dohodku med fazami. Če pride kakšna napaka na stroju, ki je delavec ne

more rešiti, da se upošteva in pravi, da delo teče brez težav. Lepe odnose si želimo od vodilnih, to je največ.

Ce ima delavec privaten problem, da se mu ustreže, če si ne more sam pomagati — kakšna bolezen ali kaj takega. Če delaš napake, da te pravočasno opozorijo, da jih popraviš. Stroje je treba na novo normirati, ker imajo manj obratov kot tisti v Induplati. Problem je popoldanska izmena. Pa snažilke nimamo, do sedaj smo same čistile. Delo ni problem, kdor hoče delati. Delati moraš tu ali tam, navadiš se pa na vse. Prideš, delaš, greš domov. Važno je, da so odnosi med ljudmi urejeni, da si dobre volje. Potem laže delaš.

Drugo leto bo imel Slamnik 70 let. Obletnico bo praznoval že združen z Induplati.

Vsem delavkam v Slamniku želimo, da bi se pri nas dobro počutile.

Po starosti so bili ponesrečenci iz sledečih starostnih skupin:

do 20 let	8 ponesrečencev
do 30 let	13 ponesrečencev
do 40 let	7 ponesrečencev
do 50 let	7 ponesrečencev
nad 50 let	1 ponesrečenec

Iz prikazanih podatkov je razvidno, da se največ nesreč pripeti zaposlenim v prvih letih službe, kar ugotavlja tudi statistika v republiškem merilu. Iz tega sledi, da je potrebno novospregjete delavce skrbno, natančno in dovolj dobro poučiti o vseh nevarnostih, ki jim pri delu pretijo. Praktično poučevanje morajo izvajati vodje del (predelavci, mojstri), teoretično pa služba varstva pri delu. Le na ta način bomo lahko zmanjšali število nesreč mladih delavcev. Podatki o vzrokih nesreč in poškodbah delov telesa nam povedo, da moramo naslednje nadzorovati, ali zaposleni pri posameznih delih uporabljajo predpisana sredstva za osebno zaščito pri delu, kot so predvsem očala, vse vrste rokavic, obutev ter ostala sredstva za zaščito pri delu. Enako skrbno je treba dnevno pregledati, ali so na strojih in delovnih napravah in pripravah zaščitni pokrovi, mreže in druge naprave, ki preprečujejo zaposlenemu na teh strojih nekontroliran poseg z roko med vrteče ali gibajoče se dele stroja. Za vsako neizvajanje varstvenih ukrepov pa je vodja dela dolžan kršitelja opozoriti, v primeru grobe malomarnosti in neupoštevanja varnostnih navodil pa prijaviti kršitelja v disciplinski postopek. Poznavanje nevarnosti pri delu in upoštevanje varnostnih navodil in ukrepov bo preprečilo marsikatero nesrečo pri delu. S tem bo posamezniku prihranjeno mnogo gorja, bolečin in težav, družbi pa materialnih sredstev.

Ing. Brane Zupan

ZA VARNO DELO

Prehodi naj bodo prosti, sicer so pri hoji nevarni.

Dvigaj in prenašaj bremena pravilno, da se ne poškoduješ.

Tudi najmanjša okvara na stroju lahko povzroči nezgodo.

Ne odstranjuj s stroja zaščitnih varnostnih naprav.

Vsako najmanjšo okvaro na stroju ali delovni napravi javi vodji del

Pri vseh nevarnih delih uporabljaj predpisana sredstva za osebno varstvo pri delu.

Kovinske konstrukcije

Kako je v kovinskih konstrukcijah, nam je povedal obratovodja Miha POŽAR:

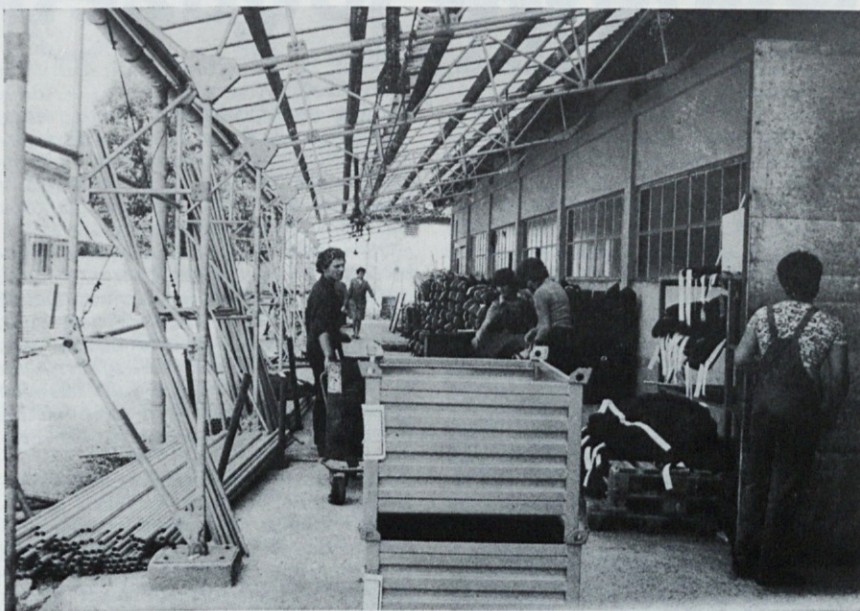
Civilne šotore smo začeli delati 1962. leta. Delali smo pretežno za izvoz. Na to delovno mesto sem prišel 1965. leta, prej sem bil v ključavničarski delavnici. Naslednje leto smo že začeli delati vojaške šotore, leta 1969 pa koridorje in zračne hale. Spadali smo pod vzdrževanje, leta 1974 smo postali svoj obrat. Šotorske palice je začel delati zdaj že pokojni mojster Pirc.

Delali smo celo leto, razen dveh mesecev, ko smo morali dati ljudi v druge obrate. Tisto je bilo res zoprno. V začetku je še šlo s tistim prostorom, ki smo ga imeli, potem se je začela prostorska stiska. Štiri leta smo v teh prostorih. Bilo je težko, še tal nismo imeli urejenih, pa še danes niso primerna. Sedaj teh prostorov ne bomo več popravljali, če bomo šli v Radomlje. To, kar imamo tu, je itak provizorij. Vsi skladiščni prostori so zunaj. Pakiranje, čiščenje okvirov — vse to delamo zunaj, pozimi je to problem, ker je zelo mráz.

Strojni park je preskromen, stroji so skupaj znešeni, nikoli ni pravega denarja za investicije v našem obratu. Naše delo je preveč obrtniško, veliko preveč stvari še delamo ročno. Ne upoštevajo nas kot samostojen obrat, majhni smo in malo preveč skromni. Naredimo pa verjetno kar dosti. Če bi vsak delavec in vsak od vodilnih imel svoje delo za dolžnost in bi res vestno delal in kaj naredil, bi drugače šlo.

Ljudje v našem obratu na splošno niso slabi, so pa posamezniki vmes, ki to rušijo. Včasih malo šepajo odgovornost, disciplina, čistoča. Pospravljati je treba za seboj — red mora biti. Imamo premalo prostora, da mora biti res vse v redu, da gre delo naprej.

Ko se bomo preselili v Radomlje, bo bolje, lažje bo organizirati delo.



Mnogo dela poteka zunaj. Pozimi je zelo mráz...



Upravna stavba in peč v bivši Opekarni Radomlje



Miha Požar, obratovodja v kovinskih konstrukcijah



Prvi izdelki obrata kovinskih konstrukcij v Radomljah

Čudoviti podzemski svet

Naš nočni čuvaj, **Avgust OREHEK**, je navdušen jamar. O svojem konjičku, o delu, težavah in skrbih, predvsem pa o lepotah podzemskega sveta in občutkih veličastja, ko odkrije v jami kaj novega, mi je pripovedoval v Jamarskem domu na Gorjuši. Se prej me je peljal v Železno in Babjo jamo — »kako pa boste pisali o jamah, če jih niste videli!« Takole pripoveduje:



»Kamelja glava« in »cipresa« v Železni jami

V Železno jamo smo zlezli, ko sem imel deset let. Ko smo pristali na »dnu« in metali kamenje v globino, smo se ustrašili in ušli ven. Potem je 1961. leta neke nedelje popoldne prišel Stražar, sedaj predsednik našega društva, k meni in me vprašal, če vem za kakšno jamo, da bi dobila vrv in se malo noter spustila. Šla sva, pa še naslednjo nedeljo. Tako se je začelo. Takrat smo ustanovili klub jamarjev — danes se imenuje Jamarsko društvo Simon Robič Domžale.

Prvo delo, ki smo se ga lotili, je bila Studeniška jama. Uredili smo jo 1962. leta. Skopali smo vhod, jama je bila zalita z vodo, tako da smo morali vodo znižati, naredili smo stranski rov, napeljali elektriko. Jama je dolga 30 metrov. 1963 smo uredili Železno jamo — najprej smo naredili vhod — treba je bilo zminirati — zelo težko smo do jame pripeljali kompresor, ker ni bilo nobene ceste. Jeseni smo Železno jamo že odprli. Naredili smo veselico pri jami, prišlo je zelo veliko ljudi.

Takrat se je začela tudi kulturna prireditev Adam Ravbar. (Adam Ravbar je bil narodni junak, vitez, ki ga opeva slovenska narodna pesem. Odlikoval se je v bojih s Turki, še posebno pa se je proslavil v bitki pri Sisku 22. junija 1593. Doma je bil na Krumperku.)

1964 smo začeli delati dom. Naslednje leto je bil pod streho, 12. 6. 1966 je bila tvoritev doma. Delali smo sami, prostovoljno, imeli smo, nekateri, tisoč prostovoljnih ur. Dobili smo pomoč od tovarn, da smo imeli material, pa tudi veselice so nekaj prinesle. Ko smo delali dom, smo jame kar malo zanemarili.

1968. leta smo začeli razkopavati Babjo jamo, na našo prošnjo je prišel dr. Osolc in potrdil našo domnevo, da bi v jami lahko našli ostanke ledenodobnih lovcev — našli smo koščke fosilnih kosti večjih sesalcev, bobra, svizca, lisice, navadnega jelena, losa in pragoveda. Našli smo tudi lesno oglje in kamena orodja. Odkopanega inventarja je sicer malo, je pa zelo značilen, določiti se je dalo, da se je tu zadrževal ledenodobni lovec nekako pred 12.000 leti.

Zelo škoda je, da je zanimanje za naše jame tako majhno, saj imamo samo približno 1000 obiskovalcev na leto. Domačini so že videli, kolikor je narejeno, in sedaj sprašujejo, kdaj bo narejeno naprej. Železna jama je odprta ob nedeljah popoldne, takrat imamo organizirano dežurno službo, vstopnina je nizka, samo 5 din.

Letos je bil tu V. zbor planincev in takrat smo imeli veliko obiskovalcev tudi v jami.

Vzdrževanja je precej, elektrika veliko porabi, brez dotacij in veselice ne bi mogli vzdrževati jame in de-

lati naprej.

Lani smo ustanovili sekcijo Vrhpolje, bilo je tam približno deset precej navdušenih fantov — sedaj raziskujejo pod Javorščico — 160 m globoko brezno, tam so sama brezna, 20, 30 metrov — vse kar navpično, vodoravnih je zelo malo.

V jame hodimo v nedeljo dopoldne ali v soboto popoldne — če je bolj zahtevna, tam preživimo noč.

Veste, v jami napreduješ zelo počasi, vse moraš pregledat, lestve iz jeklene žice, vrvi, eden zunaj varuje, spušča noter, mine kar nekaj ur, da se vsi spustimo v jamo. Imeti moraš opremo, seveda. Pajaca, da se lahko povaljaš, karbidko, čelado...

V začetku je bilo težko priti do oddaljenih jam, sedaj je to dobro, ko imamo automobile.

Ko pridemo iz jame, zapišemo in skiciramo, kar smo videli, očistimo lestve, poklepemo in se poveselimo. Zena se je že navadila na to, da me ob nedeljah ni doma — sedaj hodi z menoj tudi sin, začel je pri petnajstih letih, sedaj je že pravi jamar.

V domu mi je Avgust pokazal razstavo mahov in polžev iz zbirk Ropiča — pokazal mi je tudi živali, ki so jih našli v jamah. To so majhni slepi hroščki, znani samo tu in eden od njih se po Simonu Ropiču imenuje ropič. Simon Ropič, živel je v drugi polovici prejšnjega stoletja, je bil navdušen jamar in je prvi objavljajl vesti o jamah tu okrog.

Povedal mi je še mnogo zanimivih stvari — najbolje, da se kakšno nedeljo popoldne odpravite gledat Železno jamo in pokramljat z našim sodelavcem, ki tam, v jami in v domu, pusti mnogo prostih ur.



Jamarstvo je čudovit hobi, ki navdušuje. Avgust Orehek (levo) je z njim »zastrupil« tudi sina (desno).

Mladinci v brigadi

Od 15. maja do 6. junija so bili štirje naši mladinci v mladinski delovni brigadi na Kozjanskem: Tatjana Kuhar, Mimi Lipovšek, Marija Prebil, Danilo Lavrič. Takole pri-
povedujejo:

Gradili smo cesto na relaciji Šentvid pri Planini—Planina—Dežnje. Bili smo v X. SNOUB ljubljanski brigadi, bilo nas je 53, v drugi brigadi je bilo 30 mladih iz pobratenih mest: Doboj, Čuprija, Celje, Reka.



Imeli smo se lepo ...

Vsi smo bili prvič. Pa gremo drugo leto spet, če nas bodo le pustili. Dnevni red je bil takle:

4.30 — vstajanje, telovadba, umivanje;

4.55 — pozdrav, himna, zastava;

5.00 — zajtrk;

Po zajtrku smo odšli na traso.

9.30 — malica do 10.00;

delo do 14.00.

Disciplina je bila kot pri vojaki. Delali smo vse — s krampom, lopato, vozili samokolnico. Po trikrat smo delali eno delo, če ni bilo dobro skopano. Vodstva ni bilo pravega, ko so komandanta zamenjali, je bilo bolje, pa še vedno ne tako kot bi moralo biti. Med delom smo peli, na poti na traso tudi, nesli smo zastavo in prapor. Brigadirske pesmi smo peli. Na traso smo se vozili tričetrt ure, cesta je bila slaba, avtobus pa tudi. Jedli smo dobro. Malico smo prinesli na traso s seboj — pašteto, ribe, doručak, sir, salama ...

Počutili smo se dobro, vladalo je tovariško vzdušje, sklenili smo veliko novih poznanstev. Imeli smo tudi veliko zabave, telovadbe, kulturnih programov poleg dela. Šli

smo na izlet na Lisco, tam je bilo srečanje in športna tekmovanja: nogomet, košarka, odbojka ...

Šli smo tudi v gostilno — tam smo smeli piti alkohol, le na delovišču ali v naselju ne. Ko smo šli od »doma« smo dolgo čakali avtobus, ker se je naš pokvaril, prišel je drug, z redne linije — peljali smo se zelo hitro po slabi cesti. Pa smo se imeli vseeno lepo.

Ob večerih smo imeli zbor, himno, spuščanje zastave, potem prosto. Lahko smo šli v vas, se ukvarjali s športom ali šli na sprehode. Ob 22. uri — obvezno spanje.

Štirikrat smo kurili taborni ogenj. Bil je pester kulturni program, zvedeli smo za zgodovino Planine, brigadirji so opisovali vsak svoj kraj, bilo je dosti skečev.

Izbirali smo miss Kozjanskega — fantje v ženskih kopalkah. Domači mladinci so pripravili program, tudi peli so, imeli kitaro.

Organiziran je bil obrambni dan, da smo se naučili sestaviti in razstaviti orožje. Imeli smo orientacijski pohod — z zemljevidom in kompasom smo morali sami poiskati poti do določenih točk. Na športnem dnevu smo tekmovali v različnih disciplinah, med drugim v streljanju balonov na 75 metrov.

Za dan mladosti smo odšli v Kumrovec, imeli smo kulturni pro-

gram, peli himno, plesali kolo ...

Tam smo se tudi pobratili: prapore smo zvezali skupaj, pod zastavami smo od hlebca odlomili kos kruha, pomočili v sol, pojedli, popili požirek vina.

Ogledali smo si Titovo hišo, okoli hiše zaplesali kolo, peli smo Kozaro.

Malico smo imeli v gozdu, zaspali smo po travi.

Imeli smo tudi brigadirsko poroko — smešen program.

O ljubezni pa ne bomo govorili, oh, preveč romantično je bilo. Sedaj si dopisujemo ...

Stiki z domačini so bili v redu, hodili smo po mleko, na mošt, spodili smo si kitaro ...

Obiskali smo tudi Titovo sestrično, prišla je tudi Lidija Šentjurčeva, pripovedovala nam je o zgodovini kraja.

Če si bil nediscipliniran, si bil požarni, dežurni — ostati si moral v domu, vse pospraviti, ribat ...

Neke nedelje so nas obiskali sodelavci — dobili smo prosto ...

Ko smo šli domov, smo peli, pili, vriskali, jokali ... bilo je dolgčas potem doma. Sedaj se bomo obiskovali — na Reko, v Litijo — kamor bodo povabili, bomo šli ...

Drugo leto pa spet v brigado, seveda!



Obiskali so nas mladinci iz tovarne

ČUJTE, ČUJTE, KAJ ŽGANJE DELA!

To je naslov knjižice, ki je izšla 1847. leta v Celovcu. Vendar to ni prvi datum, ki ga zaznamujemo na Slovenskem v boju proti alkoholizmu. Zlo alkoholne zasvojenosti lahko v pisani besedi zasledimo na Slovenskem že v 16. stoletju, ko je baron Dietrichstein na Koroškem ustanovil bratovščino sv. Krištofa za boj proti pijančevanju. Pred 141 leti je napisal ljubljanski zdravnik, mestni fizik Lippich naslednje:

»Vsa do sedaj znana dejstva govore za to, da prebivalstvo v deželi, kjer se ljudje vdajajo alkoholu, nenehno številčno upada, ker je smrtnost prebivalstva večja, prirastek pa manjši. Najprimernejša in radikalna kura pijanstva v tukajšnjem kraju bi bila: zmanjšanje produkcije alkoholnih pijač na dve tretjini. Omejitev industrije? Ta beseda zveni v našem tehnološkem stoletju skoraj kot nasprotje. Vendar, ali ne zveni še bolj nevšečno, kar o alkoholizmu izpričuje naša statistika? — Poskušajmo pokazati, kako visoko ceni človeško življenje tisti državni ekonomist, ki upošteva škodo na prebivalstvu zaradi alkoholizma. Treba je le pomnožiti število žrtev alkoholizma v enem letu s povprečno količino alkohola, ki jo en tak nesrečnik použije, in to spet pomnožiti z obveznim državnim prispevkom... in tako naprej. Vam, ki držite državno krmilo v rokah, polagamo na srce žalostne ugotovitve naših opazovanj. Zadržite, preden ne bo prepozno, nagli tempo, s katerim drvi prebivalstvo nasproti degeneraciji.« Kako sodobno je gledal ta zdravnik na zlo alkoholizma stoletje in pol pred nami!

1805. leta je bilo v Ameriki ustanovljeno prvo protialkoholno društvo. V Antwerpnu pa je bil v Evropi prvi mednarodni kongres proti alkoholu. Drugi kongres je bil v Zürichu, tretji na Norveškem, četrti v Haagu, nato v Baslu, v Bruslju, v Parizu in osmi na Dunaju. Tega kongresa so se prvič udeležili tudi Slovenci. Obsežen referat je imel tedaj dr. Robida, zdravnik na Studencu pri Ljubljani. V tistem času je prišel pijanec v stik z zdravnikom šele, ko mu ni bilo več pomoči.

Organiziran protialkoholni boj na Slovenskem pa se naj bi pričel 17. septembra 1902. leta, ko je bil v Ljubljani prvi protialkoholni shod. Na shodu so sklenili, da je treba poučevati že mladino o škodljivosti pijače, da je potrebno izdelati ukrepe za zatiranje pijančevanja in da je glavno orožje proti pijančevanju stroga abstinenca.

Pa se povrnimo k naslovu. Predgovor k tej knjižici je napisal škof Slomšek takole: »Ali jih je v naši deželi manj, katerim je ljudstvo, njega zdravje, njega premoženje in lepo zadržanje na skerbi, kakor pa drugot?«

Dr. Marija Šiška



Mladinci v brigadi so obiskali Titovo sestrnico. Tam so srečali tudi tovarišico Lidijo Sentjuro



Gasilci bodo dobili nove delovne obleke



Polagnje električnega kabla za tkalnico

Obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA:

Vstopi:

1. Jožica POGAČAR, del. v konfekciji, vstopila 1. 7. 1976;
2. Ivana ZUPAN, šivilja, vstopila 1. 7. 1976;
3. Ivanka VIDERGAR, šivilja, vstopila 1. 7. 1976;
4. Rafaela ŠKARJA, šivilja, vstopila 1. 7. 1976;
5. Marija HRIBAR, šivilja, vstopila 5. 7. 1976;
6. Marija KONCILJA, šivilja, vstopila 5. 7. 1976;
7. Ivanka LAVRIČ, previjanje v predilnici, vstopila 5. 7. 1976;
8. Marija GROSELJ, šivilja, vstopila 12. 7. 1976;
9. Viktorija POGAČNIK, previjanje v predilnici, vstopila 12. 7. 1976;
10. Pavlina STOEVA, previjanje v predilnici, vstopila 15. 7. 1976;
11. Milena BOLHAR, čist. prost., vstopila 16. 7. 1976;
12. Marija DORMIŠ, del. v konfekciji, vstopila 19. 7. 1976;
13. Franc BENDA, del. v obr. kov. konstr., vstopil 20. 7. 1976;
14. Janez BELAJ, transp. v pripr., vstopil 21. 7. 1976.

POROČILO O GIBANJU OSEBNIH DOHODKOV ZA JUNIJ 1976

Osební dohodki v juniju so se gibalí v enaki višini kakor pretekla dva meseca, ker je bila vrednost točke ista. Izračun vrednosti točke za III. tromesečje pa znaša 0,0287, kar je potrdil tudi DS na svoji zadnji seji. Izračun menjajočega dela osebníh dohodkov za junij pa je bil sledeč:

R-D-Z za TOZD proizvodnjo in DSSS je znašal 104 %;

R-D za TOZD proizvodnjo in

Izstopi:

1. Milena ZORE, šivilja v obratu Mokronog, izstopila 30. 6. 1976;
2. Miroslava ROVŠEK, šivilja v obratu Peče, izstopila 30. 6. 1976;
3. Zorka CERAR, tkalka, izstopila 16. 7. 1976;
4. Stjepan SITAR, tkalec, odšel v JLA, dne 17. 7. 1976;
5. Marica KLOPČIČ, del. v konfekciji, izstopila 19. 7. 1976;
6. Mirko TRATNJEK, del. v oplemenitilnici, izstopil 20. 7. 1976;
7. Marija MLAKAR, čist. blaga, upokojena 30. 7. 1976;
8. Bosilka SLAVEVSKI, prev. v pred., izstopila 24. 7. 1976.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB:

Vstopi:

1. Ignac HAJDINJAK, organizator-programer EOP, vstopil 1. 7. 1976;
2. Ljudmila HAJDINJAK, evid. FK in PD, vstopila 1. 7. 1976;
3. Marjan ŠLAJPAH, pripravnik-tajnik samoupr. org., vstopil 1. 7. 1976;

DSSS je znašal 102,5 %.

Za TOZD restavracijo in počitniške domove in za TOZD industrijska prodajalna je bil izplačan menjajoči del v višini 15 %.

Povprečno izplačani osební dohodki so se gibalí sledeče:

TOZD proizvodnja — 3313,45 din;
Delovna skupnost skup. služb — 4343,60 din; TOZD restavracija in počit. domovi — 4058,60 din; TOZD industr. prodajalna — 4518,83 din.

TOZD proizvodnja

Razred	pred.	prip.	tkal.	opl.	konf.	Peče	Mokr.	kov.	teh. s.	DSSS	TOZD Rest.	TOZD Trg.
do 2100	5				1	7	5					
2100 do 2500	10	12	7	4	5	4	2	1		4	1	
2500 do 3000	34	29	60	3	46	7	23	2		22	1	
3000 do 3500	26	50	70	46	101	25	12	5	5	43	9	
3500 do 4000	7	15	35	26	21	4	6	15	1	55	—	4
4000 do 4500	3	5	19	11	5		1	6	2	33	8	2
4500 do 5000	1	1	11	4	2			1	1	13	2	—
5000 do 5500			3		1				1	7	2	1
5500 do 6000			3				1		2	13	1	—
6000 do 6500	1			1	1				3	6	—	1
6500 do 7000		1	1		1			1		3		
7000 do 7500										5	1	
7500 do 8000										5		
8000 in več									2	10		
	87	113	209	95	184	47	50	31	17	219	25	8
Najnižji OD	1878	2342	2264	2160	2083	2083	1594	2373	3243	2264	2418	3842
Najvišji OD	6471	6848	6906	6419	6604	3967	5798	6550	9999	10943	7330	6420
Povpr. OD	3007	3197	3420	3525	3233	2943	2989	3768	5158	4343	4058	4518

Vera Habjan

4. Marija MURKO, servirka, premeščena iz Restavracije s 1. 7. 1976.

Izstopi:

1. Pavel PIRNAT, ključavničar, v JLA, dne 19. 7. 1976;
2. Ciril OREŠEK, električar, v JLA dne 27. 7. 1976;
3. Marjan VREBEC, električar, v JLA dne 27. 7. 1976;
4. Vesna MARAVIČ, korespondent, izstopila dne 31. 7. 1976.

POROČILA SE JE

Marija KOPAČ, tkalka, poročena SMRKOLJ.

Ob boleči izgubi mojega dragega očeta

JOŽETA JAZBECA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz oplemenitilnice za izraze sožalja in denarno pomoč.

Sin Štefan Jazbec

Ob boleči izgubi moje drage mame

JUSTINE NARAT

se sodelavkam in sodelavcem iz pripravljalnice in tkalnice iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje in denarno pomoč

Žalujoča hči Doroteja Kočar

Ob izgubi mojega dragega očeta

FRANCA VOLERJA

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz pripravljalnice za izrečeno sožalje in denarno pomoč

Hčerka Štefka Volar

Za razvedrilo

V premislekih bodi podoben polžu,
v dejanjih ptici.

Ljudska modrost

Kadar se malo dela, se veliko
teoretizira.

Balzac

Nobena druga stvar na svetu me
tako ne prevzame kot delo. Cele ure
lahko sedim in ga opazujem.

J, K. Jerome

Ni tisti tvoj prijatelj, ki te hvali,
ampak tisti, ki te graja.

Večina ljudi potrebuje več ljubezni
kot jo zasluži.

Skrivnost sreče je v tem, da ima
človek vse nesreče za malenkostne
neprijetnosti in nobene malenkostne
neprijetnosti za nesrečo.

Komplicirane stvari poenostavljati
je zmožnost genijev, preproste stvari
komplicirati pa zmožnost norcev.

Zvezde se ne sramujejo, da se
zdijo kresnice.

Jarku je vseh misel, da so reke
samo zato na svetu, da mu dajejo
vodo.

Neko južnoafriško pleme nikakor ne
prenese dolgih govorov. Govornik
sme govoriti le, dokler more stati
na eni nogi. Brž ko izgubi ravnotežje
in stopi še na drugo nogo, mora z
govorom prenehati.

Najboljše ne prihaja samo. Prihaja
v družbi vsega.

Reka resnice teče po prekopih zmot.

Mesec ima svojo luč za vse nebo,
svoje temne pege za lase.

Kadar je žival, je človek slabši od
živali.

Posušeni strugi nismo več hvaležni
za to, kar je prej delala.

Vrabec zavida pavu breme njegovega
repa.

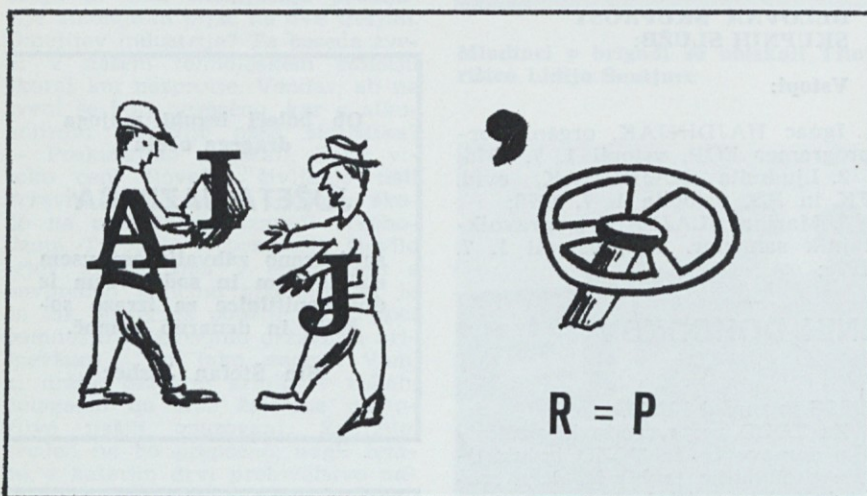
Mi beremo svet narobe in pravimo,
da nas vara.

Če ne najdeš miru v sebi, ga za-
man iščeš drugje.

Svoboda je edina stvar, ki jo ima-
te samo, če jo dajete tudi drugim.

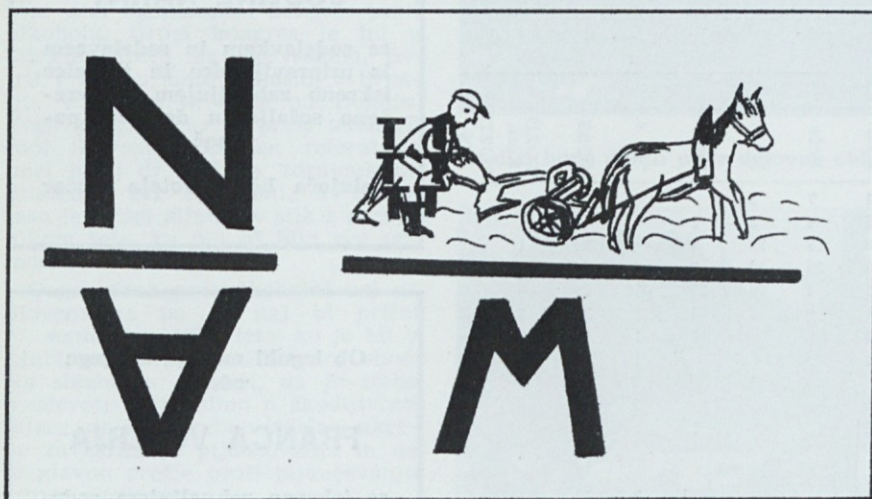
Najdragocenejši so tisti prijatelji,
ki jih ne poznamo.

PALINDROMNI REBUS



M.V.

REBUS



M.V.

UGANKE

Kaj ima Adam spredaj, Eva pa za-
daj?

Na postelji ležim, nikoli ne za-
spim.

Zakaj Primož Trubar ni nikoli je-
del krompirja?

Kaj me loviš, ko me dobiš, nisem
več, kar sem bila.

ODGOVORI:

uganka

ker ga takrat še niso poznali.

blazina

Črka a

Izdaja v 1000 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Jelka KOČEVAR, Vida KOŽELJ, Cilka MRĐENOVIC, Ingo PAŠ, Janko UKMAR, Lado ZABUKOVEC in Mira DOBRAVEC — odgovorni urednik. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974)